

Arrest

nr. 142 541 van 31 maart 2015
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE EERSTE VOORZITTER VAN DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 16 mei 2012 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van 22 februari 2012 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk werd verklaard in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 29 juni 2012 met refertenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 26 februari 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 maart 2015.

Gehoord het verslag van eerste voorzitter C. BAMPS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat K. DE COCK verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat S. BOUMAHDJ, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. De verblijfsmachtigingsprocedure in toepassing van artikel 9*bis* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna verkort: de vreemdelingenwet)

1.2. Op 4 december 2009 diende verzoeker een aanvraag in om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9*bis* van de vreemdelingenwet.

1.3. Op 21 februari 2011 werd de aanvraag van 4 december 2009 ongegrond verklaard in toepassing van artikel 9bis van de vreemdelingenwet. Verzoeker diende een beroep in tegen deze beslissing bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna verkort: de Raad).

1.4.1. Op 13 februari 2012 werd de beslissing van 21 februari 2011 ingetrokken.

1.4.2. Op dezelfde dag werd de aanvraag van 4 december 2009 opnieuw ongegrond verklaard.

1.5. Op 23 maart 2012, bij arrest nummer 77 848, stelde de Raad de afstand van het geding vast wat het beroep betreft tegen de beslissing van 21 februari 2011.

1.6. De verblijfsmachtigingsprocedure in toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet

1.7. Bij aangetekende brief van 1 juni 2011 diende verzoeker een aanvraag in om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

1.8. Op 22 februari 2012 werd de aanvraag van 1 juni 2011 onontvankelijk verklaard in toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet. Deze beslissing, die verzoeker ter kennis werd gebracht op 19 april 2012, is gemotiveerd als volgt:

“(...) Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die per aangetekend schrijven van 01.06.2011 bij onze diensten werd ingediend door:

S.A.S. (...)

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, (...) deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is.

Reden(en):

Artikel 9ter §3 - 3° van de wet van 15 december 1980 (...); het standaard medisch getuigschrift werd niet voorgelegd bij de aanvraag.

Betrokkenen leggen een document voor op naam van S.A.S. Hierop ontbreekt echter de naamstempel, de handtekening en het RIZIV-nummer van een arts. Bijgevolg kan dit document niet beschouwd worden als medisch getuigschrift en is de erin vervatte medische informatie te beschouwen als declaratoir. Bij gebreke aan een standaard medisch getuigschrift is de aanvraag onontvankelijk. (...)”

Dit is de bestreden beslissing.

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een enig middel voert verzoeker het volgende aan:

“Schending van art. 9ter Vreemdelingenwet ;

Schending van het art. 62 Vreemdelingenwet - motiveringsverplichting ;

Schending van de art. 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen ;

Schending van de zorgvuldigheidsverplichting ;

Schending van art. 3 en art. 8 E.V.R.M. ;

Schending van het redelijkheidsbeginsel.

5.1.

Dat de verwerende partij in de bestreden beslissing, genomen ten aanzien van de verzoeker, in toepassing van artikel 9ter Vreemdelingenwet een manifeste beoordelingsfout begaat, door aan de verzoeker mede te delen zijn aanvraag tot verblijf niet ontvankelijk verklaard wordt.

Dat aan iedere administratieve rechtshandeling draagkrachtige motieven ten grondslag moeten liggen.

Dat een bestuurshandeling aldus is gemotiveerd als niet alleen de concrete feiten maar ook de op die feiten toepasselijke rechtsregels worden vermeld en tevens wordt uitgelegd hoe de toepassing van die rechtsregels op de feiten naar de uiteindelijke beslissing heeft geleid.

Dat dit hier niet op afdoende wijze is gebeurd.

5.2.

Dat aan iedere administratieve rechtshandeling draagkrachtige motieven ten grondslag moeten liggen. Dat er op datum van 22/02/2012 door de Dienst Vreemdelingenzaken een beslissing van onontvankelijkheid werd genomen.

De Dienst Vreemdelingenzaken stelt dat de naamstempel, de handtekening en het RIIZIV-nummer van de arts ontbreken.

Het is duidelijk dat de beslissing niet gebaseerd is op een correcte feitenvinding en hierdoor niet correct gemotiveerd is en eigenlijk zelfs onredelijk.

Inderdaad, het attest bevat wel degelijk de naamstempel, de handtekening en het RIZIV-nummer van de arts dr. D. die het attest invulde.

[scan van de gegevens]

5.3.

De motivering van de bestreden beslissing faalt dan ook volkomen.

De bestreden beslissing is derhalve onzorgvuldig, onredelijk en materieel niet draagkrachtig gemotiveerd."

2.2. Uit het administratief dossier blijkt dat slechts de eerste pagina van een getuigschrift werd voorgelegd bij de aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet. In de bestreden beslissing wordt bijgevolg terecht gemotiveerd dat bij gebrek aan naamstempel, handtekening en RIZIV-nummer het standaard medisch getuigschrift bij de aanvraag ontbreekt. Het middel mist feitelijke grondslag.

Daar waar verzoeker verwijst naar het feit dat hij ondertussen het probleem aangaande het standaard medisch getuigschrift heeft opgelost, nu hij dit in zijn volledigheid bij zijn verzoekschrift voegt, merkt de Raad op dat hij als annulatierechter bovendien geen rekening kan houden met stukken die worden voorgelegd na de bestreden beslissing.

Ten slotte kan hij ook door te verwijzen naar dit stuk geen afbreuk doen aan hetgeen reeds in de bestreden beslissing gesteld werd.

In wezen is het beroep onontvankelijk, gezien dit slechts tot doel heeft een nieuwe beoordeling van de aanvraag te bekomen.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenendertig maart tweeduizend vijftien door:

mevr. C. BAMPS,

eerste voorzitter,

mevr. E. COCHEZ,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De eerste voorzitter,

E. COCHEZ

C. BAMPS